

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institudam ad cat. olicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általatok katólikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. március 6-án.)

Előfizetési árak:

1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:

BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**

Egyes számok kaphatók: a dohánytözsédkben.

Prohászka Ottokár dr. püspök beszéde a kath. nagygyűlésen.

A modern világot sok égető kérdés s kínzó probléma gyötri; szellemi világában sötét felhők járnak, azért világnézetei akárcsak chaotikus oceánok áramlatai volnának; szociális vajdásaitól recseg a társadalmi rend Prokrustesz-ágya; de amilyen elgyötört ez a társadalom, oly élénk és szenvedélyes benne az élet vágya; harcol az életért, kongresszusaiiban, társadalmi mozgalmában, tudományában küzd a métegy, a mérég, a bacillus ellen; egyleteiben, társulataiban árkok, gátat akar vonni a pusztulásnak.

Csoda-e tehát, hogy érzi az erkölcsi világunk s a társadalmi rendnek egyik nagy kínját, hogy szová teszi egyik legszűgyenletesbb baját s küzd a megváltó gondolat feltalálásáért? Ez az erkölcsi kín és baj az elharapódzott frívól nézet az uri morálról, mely kétféle morál-kódexet ismer, egyiket a férfi, másikat az asszony számára — mely kétféle becsületet hirdet s a férfit ugyanabban menti, amiben az asszonyt megkövezi — mely kétkulacossá teszi az erkölcsi törvényt, illetőleg tagadja annak kötelező erejét a férfira nézve; a férfi szabad, az asszony nem. Ez az uri-morál, az erkölcsi uri-divat; így proklamálva, ily nyíltsággal bevallva mindenestire a legújabb divat, mely után még csak egy divat jöhet, a legutolsó divat, mikor majd a nő a férfi után emancipálódik s az egyenlőség a romlásban teljes lesz.

Ez a felfogás a gyakorlatban, a népek életébe átvive egy irlandi mozgó mocsárhoz hasonlít, mely az átztatott földrétegek mélységéből kikel és sávozónnal borít rétet, erdőt, mezőt; mocsár lesz belőle, a prostitúció mocsara, mely lelkeket rothaszt, sok szép tavaszban álló reményt hervasz, erkölcsi szabadoságot teremt, mely kaput nyit az ösztönös életnek s megrendíti legfontosabb társadalmi intézményeinket, a házasságot és családot. E rendszerben a házasságból konvencionális hazugság lesz, mely nem vért s életet, hanem métegyt s penészflórát kuhívál. E házasságból gyöngye, métegyes, korcsnemzedék ered, mely sem a szellemi törtéteséire, sem a nemzeti munka felkarolására, sem a hazának szivben s vérben való szeretetére nem képes. Nemzedék, mely a bűn porázán hurcolódik a halálba. Ez a morál lépteti föl a degradált nőt azokban a számarányokban, melyekben azt csak a csatornák patkányaival állíthatjuk párhuzamba; csunya, festett arcuk a modern erkölcsiség tükré, mely problémának nézi az erényt, a hűséget, a tisztességet; karjukon tántorog a társadalom az enyészetre sirja felé. Ez a morál nyit piacot a leány kereskedelemnek, mely egymagábaa eléggé mutatja a modern világ lelkiismeretlenségét és barbarizmusát s feltűnteti „in Klakk und Frack“ a kulturbestiát.

Egész irodalom indult meg e probléma felsegyezésében; kivette a részét az orvostudomány, mely penészflórával s iszappal látja elborítva az élet csatornáit; az isteni életet a halál inficiálja. Kivette részét a pedagógia, mely a nevelést kifogásolja s koedukációval s a nemi életéről való fölvilágosítással szeretné letörni a túltengő sexualizmus életét. Kivette részét a pozitívizmus, mely alakító, kezdeményező erkölcsi erőket ignorálja s az ösztönök nemesítésétől várja, hogy ölébe hull a tiszta élet érett gyümölcse; kivette részét a szociáldemokrácia, mely az erkölcsatlenséget tisztára a társadalmi rend funkciójának nézi; regény

és dráma hasonlóképp fejtegeti e szűgyenletes konfliktusokat; egyre élesebben hangzik fel itt is, ott is egy-egy kiáltó szó, de az egész mozgalom élénk, amint illik, egy modern Deborah, egy XX. századbéli Jeanne D'Arc, egy tipikus leány, Vera áll, ki mint nő utalattal fordul el a kétkezes, hazug moralistától, mint jegyes, rémülettel teik el a métegyes, beteges férfival szemben, ki profanált szerelmét jön feleje, mint jövendő házastól szemrehányó sajnálattal néz életpárjára, ki fizikai s lelki elterejének foszlányaival közeledik hozzá. Az érzésnek s szenvedésnek profétai mélységei sikoltanak föl e tisztaleltű, szeretni vágyó, de szerelmükben megszűgyenített nőknek panaszában. Jégge fagy vértük, hideg megvetéssel néznek azokra, kik szerelemlről, hűségéről, imádásról ép úgy beszélnek, mint kirándulásról, fogfájásról, gyaerjucladásról; hervadt szívvel néznek szeretszejjel s kérdik Verával: hát nincs érzet, nincs erő, nincs erény a modern férfiakban? „Männer seid ihr besser als Dirnen?“ Ez elkeseredés szisztémákat diktál a feministák tollába, kik méltán mondogatják: „Látjátok, asszonyok, ezt a morált is férfiak csinálták, mint a hogy a többi társadalmi formát is a nőnek elnyomására s ösztöneik kielégítésére a férfiak csinálták. Régen elnyomták, rabszolgává degradálták a nőt, most új morálkódexet alkotnak s azt is vesztünkre és szűgyenünkre.“

De hát honnan vette magát ez a perverz uri-divat? Elváltozott-e morans érzékünk? Elmosták-e évezredek esők a Sinai hegyet? Nem.

E gyászos, dekadens morállal szemben áll az erős, természetes érzéseknek s az ősi, isteni akaratnak parancsa: Én vagyok a te Urad, Istened, mindened; ne öl, vért ne ont; ne parázálkodjál, vért ne ront; ne orozz, másnak véret, verejtékét el ne vedd; meg gondolataidat, fantáziáidat se piszkítsd be, mert e piszkok a verbe szivarog. Tiszta vért akarok, vérben van a lélek, alakítsd ki leledet isteni gondolataim szerint. A fegyelemben ered el a természet tisztulását s kialakítod s elvezed magadban az erkölcsi szépséget. Ezt a fegyelmet, tisztult erőt állítod bele intézményeidbe, ezt a férfit s a nő viszonyába, nevezetesen a házasságba. Tiszta legyen a lány, mint a virág, mondja a világ is, de tiszta legyen az ifju is, mint a villanyos napsugár, mondja az isteni gondolat. A morális nem sexualitás, hanem az öntudatos, értelmes egyéniség kialakulásának törvénye. Benne óvja meg a maga számára az élet erejét, a tevékenységet, a hajlékonyságot, a mely bensőség és lelkesülés tükrit; benne van gyökere a nemzedékek s a népek erejének s rákpesítésének erényre, tisztelre, szeretetre, odaadásra, szenvedésre, hűsögre s boldogságra. Ez a régi, ez az örök erkölcsi alapja az emberi életnek.

De mi ez alapon meg nem állunk. Végig a történelmen kísért az a nagy veszedelem, hogy az ember apostatál a nagy gondolatoktól s az erős akarattól s dekadens vagyis hanyatló lesz. A dekadencet mindig az jellemzi, hogy az ember az eszményeket tühretetlen tehernék és kinnak nézi, a melytől szabadulni kíván.

E hervadt világnézettel együtt jár a lax morál, melyben sem parancsolni, sem engedelmeskedni nem tanulunk s csak engedni szokunk, székepszis és melankólia foglalja el a szívet s az eszmények kettős napjai helyett egyetlen, de annál végtesebb csillagzat uralkodik eszünkön: a szexus.

Végezetnek mondom e csillagzatot, mert a hol az uralkodik, ott a kultúra elborul. A kultúra ugyanis uralkodó lelket s fölényes szellemet je-

lent s erős harmonikus egyéniségeket nevel, mi alatt a túltengő sexualitás gyöngeség, melytől psyche, intelligencia, szellem, egyéniség szétfoszlik s az ösztönös ezme kerül uralomra. Végezet, delejes csillagzat, mely elbűvöl az embert, de nyomában nem járhat más, mint prostitúció, métegy s elkorcsosulás, no meg — aighanem a rossz lelkiismeretnek elcsitítására — a harc az asszony ellen, kinek Weimingerrel legújában még emberi méltóságát is tagadják. Végezetnek mondom a szex csillagzatát, mert a történelem bizonyítja, hogy nemzetek, melyekben a szex vezet, a pusztulás útján járnak. Róma lehányatott, mikor Venus vulgívava uralkodott; Görögország géniusza elvirágzott, mikor a szex jegybebe lépett; nos és a modern kor ugyanazó. az uton jár. A művelt világ parfümös mocsarakba merül; lelektelen, alacsony viszonyokat köt érzések nélkül, — megfizetett szerelmben pazarolja el azt, amit semmiféle sporttal visszanyerni nem lehet. Eldobja magától erkölcsét, mint egy piszkos papirlapot. S e büntény szokássá, ez alávaló léhaság közérzessé lesz.

Mi segíthet már most vissza az erkölcsi alapra?

A pozitívizmus s a szociáldemokrácia ugyan csak nem.

Azoktól, kik mindenről csak a társadalom szervezetét okolják az embert Paprika Jancsinak, marionettenek nézik, nem nagy erőfifjtést várhatunk. Ki ne ismerné a megélhetés s a házasság nehézségeit s annak következtében azt a nagy szorongást, melybe erkölcs, erény, tisztesség kerül; ki akarna a modern társadalmi állapotokért lelkesülni s azokban megmaradni? Én nem lelkesülök értük. De azért az uri-morált nem egy akarám megfelfelni, hogy a szabad szerelmben s a szabad anyaságba vessem bizalmamat s mig ez nincs proklamálva, addig minden küzdelmet hiábavalónak tartask.

Nem, nem, akár szűgyény, akár gazdag, akár nőtlen, akár házas, szenvedélyének hódolhat s hogy ne hódoljon, erkölcsi erőkre van szükség. Ezeket elhanyagolja a pozitívizmus s a szociáldemokrácia.

A jövendő társadalmi élet szervezetét nem ismerjük; de annyit tudunk, hogy bármily legyen a társadalmi rend, bizonyára erkölcs, fegyelem, önuralom, lelki erő, fékező akarat, önmegtágadás, lemondás nélkül meg nem leszünk; ezek az egyének tényei, melyekre minden egyesnek rá kell magát nevelnie s ha nem neveli, bünső lesz, akármilyen szociáldemokrata paradicsomban éljen. Bármilyen legyen a társadalmi, rend a szerelmen két léleknek kizárólagos odaadásában s mélyszéges, bensőséges egybeolvasásban áll, hol valami, elszakadni, szabadon szeretni pszichológiai szörnyűségek és széntségtörések.

Nem segít rajtuk az az aesthetika sem, mely tévhittel vádol s dr. Noppal Münchenben arra buzdít, hogy szabaduljunk föl „von den dualistischen Wahnvorst ellungen, denen zufolge alle Weltfreudigkeit sündhaft, die Schönheit des Menschenleibes ein Mendwerk der Hölle u. der Geschlechtstriebe eine böse Begierde ist“. (Beitrag zur „Allgemeinen Zeitung.“) Nem kell föl szabadulnunk e tévhit alól, mert nem vagyunk benne. Nekünk a szép test Isten műve s a nemi ösztön Isten akaratát; de éppen azt panaszoljuk föl, hogy a bűn az Isten művét rontja s az Isten akaratát meghamisítja. Ne hamisítsuk meg s ne rontsuk el az Isten gondolatát; legyen a nemi ösztön isteni akarat s ne zűrzavaros szen-

Mai lapunk 4 oldal.

00000537

volt rágalom, mikor azt írjuk, hogy Mayer Lajos a szesz mértékelen élvezése folytán esett delirium tremensbe és örült meg.

A mi most már Bilkei Ferenc személyét, illetőleg az állítólagos részesség róla terjesztett vádját illeti, Bilkei Ferenc bátran felszólít bárkit, nyilatkozzék, hogy látta-e őt valaha ilyen állapotban? Igenis szokott néha hozzázilló uri emberek társaságában szórakozni s ezt meg fogja tenni ezután is, ha tetszik a Népszavának, ha nem. Az illendőség hátrárait azonban nem lépte át, annál kevésbé volt részeg, mint a hogyan a Népszava rágalmasója állítja.

A mi a Népszava két koronatanuját: Schmidt István és Kövits Árpádot illeti Bilkei Ferenc kijelenti, hogy soha így nevéi urakat nem ismert, emélfogva soha a hegy levét sem fogyasztotta társaságukban. Sőt utána nézett a rendőrségnél is, ha hol a rendőrbiztosok, mint a város lakóinak ismerői hivatalosan is kinyilvánították, hogy Kövits Árpád és Schmidt István nevű egyének Fehérvárott egyáltalán nem léteznek. Ugyanily választ kapott a bejelentő hivataltól is, hol szintén nem ismernek ilyen nevű egyéneket. Ennyi erővel bátran Artaxerxes Salamont, vagy Horatius Coclest is írhatott volna a Népszava.

Ugy látszik, hogy Népszavaéknál sport a rágalmazás, különösen a papi egyének sárral való bepiszkolása. Hogy azonban a Népszava meg legyen győződve arról, hogy a puska némelykor visszafelé is elcsúszhat, Bilkei Ferenc vesz annyira fáradságot magának, hogy a Népszava említtett rágalmaival szemben a bíróságnál keres orvoslást. Nem kér és nem vár semmiféle rektifikációt, hanem máris megtette ügyvédje útján a lépéseket arra nézve, hogy a Népszava névtelen cikkírójának rágalmaait a törvény útján minél előbb megtorolja.

Tűz a Szeder-utcában. Tegnap délelőtt fél 12 órakor tűz volt a Szeder-utcában. Gazdag János földmives udvarán egy kisebb és egy nagyobb szénakazal gyuladt ki és lett a lángok mertalékává. A helyszínen megjelentek a tűzoltók és jó másfélórán munka után lokalizálták a tüzet. A megégett tűzvizsgálat megállapította, hogy a tűz valószínűleg gyermekeknek gyufával való játékából keletkezett.

Elvert szőlőpásztor. Komjáti József Szabadbattyán község szőlőhegyén a szőlőpásztori teendőket látta el. A napokban Komjáti a szőlők között három idegen férfit vett észre, akik közlekedni futásnak eredtek, Komjáti üldözőbe vette a menekülőket, akik a bolgár kertészek kerjein keresztül vették útjukat. Természetesen ez nem tetszett a bolgároknak és most már ezek is üldözni kezdtek nemcsak a három idegent, hanem a szőlőpászort is és ez utóbbit el is fogták. Miután Komjáti a vadnyelvű bolgárokkal nem tudta magát megérteni, ezek karókkal addig ütötték, míg vértől borítva össze nem esett. Az elvert szőlőpásztor, aki alig tudott lakására vándorolni a csendőrségnél tett feljelentést bántalmazó Rejko Tihanov és Levterev Gyorgye ellen. Az ügy a bíróság elé kerül.

Musteladás. Székesfehérvári Száraz-réti szőlőhegyen mintegy 70—80 hektoliter must eladó Kézpénz fizetés ellenében szüreteléskor a must átveendő. Részleteket Dr. Szüts Andor ügyvéd irodájában az irodai órák alatt.

Látogatás a Maroshegyen. Takács István Zámoly-utca 62. szám alatti munkás látogatóban volt a Maroshegyen, amelynek levétől ő is, meg Horváth János nevű társa is jól be-szeszelt. A borgözös hangulat verekedése ment át és Horváth János teljes erővel döfte bicikliját Takács István balfűlébe. A hegyes és a dob-hártyát szakította keresztül, megsértette a hallás szerveit és így a maroshegyi zenkőzésnek való-szintűleg sükettség lesz a vége.

Késelés az Ipar-kávéházban. Jábor György 20 éves munkás az Ipar-kávéház falai között részesült a megbicskázás örmeiben. Mulató-társai, kiknek nevét Jábor György nem akarja megmondani, combjába ütötték biciklijukat. Jábor Györgyöt a Szent György-közkörházban ápolják. A rendőrség megindította az eljárást.

A palotai utcából. Illés István 29 éves gyári munkás vasárnap éjjel Papp József 69-ik gyalogezeredbeli közlegény és Boros József szeder-utcai földmiveslegény társaságában mulatott egy palota-utcai vendéglőben. Reggelre járt az idő, amikor a három cimborá hazafelé indult. Utközben valami felett összeszólalkoztak és Boros József kést rántva Ilést hátán és nyakán megszurta. Papp József sem akart kisebb legény lenni, mint a késelő civil, előrántotta oldalgye-verét és ezzel Ilést homlokra vágta. Az áldozat csak nehezen tudott bántalmazói elől lakásába menekülni. A rendőrség megindította az eljárást.

Gazdasági tudósító. A földmívelésügyi miniszter Fejérvármegye váli járásában Móri Könyg Gyula pusztazámori lakost a gazdasági tudósítói tiszttel bizta meg.

Névváltoztatás. Steyermann József íztíméri illetőségű, budapesti lakos vezetéknévét belügy-miniszteri engedéllyel Suri-ra változtatta.

Kávéházi idill. Először a hegedűm! ezzel a panasszal állított be ma délelőtt Hosszu Náci cigány muzsikus Simon Sándor rendőralkapitányhoz, akinek azután elmondotta, hogy Lukács József déli vasúti napszámos volt az, aki az ő 50 koronát érő hegedűjét összetörte, amikor tegnap éjjel az Ipar kávéházban muzsikáltak neki. A rendőrség a duhaj legény ellen megindította az eljárást.

Több oldali felszólításra van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy hetenkint csütörtök, péntek, szombat és vasárnap a felvételeket személyesen eszközlöm. Szigeti és Társa fényképész, Székesfehérvár. Kossuth-utca 9. sz.

Egy tendenciózus valótlanságról.

A fenti cím alatt „Falragasz-vállalat” aláírással dr. Lurja Aladár a „Székesfehérvár és Vidéke” f. hó 25-iki számában nyilatkozatot közöl, melyben kijelenti, hogy „tendenciózusan elferdített és valótlán dolgokat” állítottam a kiállítási bizottság f. hó 22-iki ülésén a falragasz-vállalat bírtokosáról s ezen állítástomat „tendenciózus ráfogásnak bélyegzi.”

Nem foglalkoznám e nyilatkozattal, mert hisz a nagyközönség a tényállással tisztában van; de ismertetem a tényállást csak azért, hogy beigazolást nyerjen: ezen közérdekű ténykedésben kit vezetett üzleti kápiszság s kinek áll érdekében elferdíteni a valótságot?

F. hó 21-én (pénteken) este Vidor Izidor, a falragasz-vállalat társulajdonosát Nádor-utcai üzletében kerestem. Az üzlet zárva volt. Felkerestem tehát f. hó 22-én (szombaton) reggel 10 órakor s ekkor abban állapotunk meg, hogy a kiállítási felhívást vasárnap kora reggel Vidor kiragaszatja, aki ekkor jelezte, hogy az árme-gállapításnál méltányos lesz s kijelentette, hogy a Felhívás-példányokat „utalványozás” végett a cég-társhoz, Lurja Aladárhoz küldjem. Ez már a del-előtt folytán megtörtént, tehát alig jártam el ké-sedelmesen. Hogy Fényes és Koczka miféle falragaszokat adtak át Lurjának, ez engem nem érdekelt.

A tényállás ismertetésénél Lurja Aladár falragasz-vállalkozó epügy, mint későbbi kijelen-tésében, a valótlán állítások szuperlatívusához ér-
„Négyszere is keresek — ugymond — minden-

felé Kirisítset, de található nem volt.” Ezzel szemben csak a következőket jelentem ki: A nyomdász-fü, illetve mindenek — mert az Ipar-t eddig a Lurja-nyomdában nyomtatam — szombaton reggel 9 órakor volt nálam kéziratért, később fél 12 órakor a lapoldalok első levonatát hozta s ekkor kértem, hogy a lappal siessenek, mert 3 órakor dolgom van. Tanuk igazolják, hogy e napon már d. u. 1 órakor, mint minden szombati lapkiadásnál, az irodában voltam s ott 3 lapki-hordóval együtt vártam a késedelmesen hozott Ipar-t. Ekkor izente Lurja, hogy a felhívások kiragaszása tárgyában beszélni akar velem. A II. jegyző beérkezése után hagytam el a hivatalt s ugy fél 6 óra tájban kerestem fel Lurját. Kérdé-sére kijelentettem, hogy már reggel Vidornai elintéztem a dolgot, mire ő ezt felelte: „Vidornak semmi köze a dologhoz!” Ez lehetséges, ámbar a hatósági bejelentés szerint Lurja és Vidor társas-üzlet. Itt említettem, hogy nem helyes, miszerint kettős zsidóünnepen egy ilyen üzlet gazdálalról álljon. Lurja felvilágosításul kijelen-tette, hogy a zsidó ünnep dacára is lebonyolította a falragaszási üzleti kötésekét.

Most az árak iránt érdeklődtem. Vasárnap és szerdán 80—80 drb. felhívást kértem kiragasz-tatni s Lurja 1—1 kiragaszás díját 20 korona-ban állapította meg. Fényesnek és Koczkanak kártérítési igényéről szó sem volt. A lényeg az, hogy, ha tényleg 80 tábla állana rendelkezésre, egy darab kiállítási Felhívás kiragaszása 25 fillérbe került volna. Mivel azonban Neuwelt Samu ragasztó kijelentése szerint egyes táblák javítása miatt 50 tábla is alig van, könnyű kiszámítani, hogy darabja 40 fillérbe került volna. Hát ez bizony üzletnek elég jó üzlet, de az „iparkiallítás közérdekű fontosságát tekintve” megérdemli a legvastagabb kritikát. Ezt az összeget sokalván, a plakátokat elhozattam e kijelentéssel: ez komisz zsidó gseftelés a kiállítással szemben.

Lurjától jövet az ülésre s utam s előadtam a fentieket. Hogy titkári jelentésem kapcsán egy iparkiallításal szemben kritikán alulnak s minősíthetlennék jeleztem ezt az eljárást, ez tény. S hogy velem teljesen egy véleményen volt a bizottság, azt igazolja az elhangzott megjegyzése-ken kívül az a momentán történt elhatározás, melynek eredménye lett a Felhívások üzleti ki-rakatokban történt elhelyezése Lurja vállalatának teljes mellőzésével. Hétfőn Vidor újabb ajánlatát a bizottság határozatára való hivatkozással el-utasítottam.

Lurja kertelő mosakodását értem. Sokszor felpanaszolta, hogy a kiállítási nyomtatványokból semmit sem kapott. Ez fáj nekí. En azonban a bizottság utasítása szerint jártam el. A sróf most visszafelé szorított, a bizottság határozata meg-gátolta az alkalom üzleti kiaknázását. Nekem mindenesetre kellemesebb lett volna, ha a Felhívás kirakati elhelyezése végett nem kellett volna az üzleteket végigjárnom.

De más háttér is van a vádaskodó nyilatkozatnak. Ugyanezen szombaton vontam meg az Ipar nyomtatását Lurjától. Tudom, hogy ez sem érintette kellemesen.

A fentiekben igazoltam, hogy késedelmesen nem jártam el; hogy négyszere kerestésem vas-tag valótlanság. Az ülésen tett teljesen közvetlen nyilatkozatom kétségtelenné teszi, hogy Lurja 50 Felhívásért 20 koronát számított s az általa fel-hozott 40 koronás kártalanítás egy nagy mese csak azért, hogy a díjarifa felszólása egy kisse indokolt legyen.

Most már talán igazságosan megbírálhatja mindenki, hogy ki mosakodott „tendenciózusan elferdített és valótlán dolgokkal.” Nekem nem volt érdekem.

Székesfehérvár 1906. szeptember 26.

Kirisits Bódog,
mint kiállítási titkár.

Sirolin

Kisim az érvényes és a letehető, megke-
retti a köhögést, vándorlást, újulást.

**Tüdőbetegségek, hurutok, szamar-
köhögés, skrofulozis, influenza**

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlv.

Miközben értéketlen utáztatásokat is kínálnak, kérjen mindenkor
„Roche” eredeti csomagolását.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Sváj),

„Roche”

Kapható orvos rendelésre a gyógyszerüzlet-
ben. — Árú üvegenként 4— korona.